

هو الشاهد السميع العليم يا اسمي مكتوب جناب أفنان آقا...

حضرت بهاء الله

من آثار حضرة بهاء الله - لثالث الحكمة، المجلد 3، لوح رقم (149)

هو الشاهد السميع العليم

يا اسمي مكتوب جناب افنان آقا عليه بهائي وعنايتي كه باسم شما بود عبد حاضر لدى المظلوم مذکور داشت، انشاء الله در جميع عوالم بفيوضات نامتناهيه حضرت فياض فائز باشند، إنه هو الذي شهد ورأى من آيات ربه الكبرى ونطق وأثنى مالك الورى إذ سمع ندائه من أفقه الأعلى كذلك شهد الله له فيمنظره الأبهي إنه هو الفضال المشفق الكريم، لحاظ عنایت باو متوجه بوده و هست عرف محبت الهی در کل أحيان از او متضوع، از حق جل جلاله بطلبید کلا مؤید فرماید بر آنچه سزاوار یوم الهیست، یا مهدی قلم اعلی در اکثر الواح ذکر عظمت این یوم را نموده و ذکرش در کتب و صحف الهی از قبل و بعد بوده معذک اهل عالم از او غافل و محجوب مشاهده میشوند إلا الذين ما منعهم شئون الأمرآء ولا شبهات العلباء عن هذا الصراط الذي بنفسه ينادي بين الأرض والسماء طوبى لبصر رأى ولأذن سمعت ولقلب أقبل إلى الله المهيمن القيوم، إنا نذكر الأفنان مرة أخرى ليشكر ربه الغني المتعال، يا أفناني قد فاح عرف حبك ووجدته كل ذي شم أنصف في أمر ربك العزيز الوهاب، قد نطق كل لسان بثناء الله ولكن

TABLET

الَّذِينَ يَدْعُونَ الْعِلْمَ نَزَاهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَجِبَابٍ، طُوبَى لِعَالِمٍ طَهَّرَ قَلْبَهُ بِفِرَاتِ رَحْمَةِ رَبِّهِ الْمُقْتَدِرِ الْغَفَّارِ، قَدْ نَبَذُوا الْحَقَّ عَنْ وِرَائِهِمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مِنْ أَهْلِ الْجَنَانِ، سَبَبٌ وَعَلَّتْ غَفْلَتُ نَفُوسٍ وَاحْتِجَابُ عِبَادِ عُلَمَاءِ عَصْرٍ بُوْدَةٌ أَنْدِ چنانچه از قلمِ اعلیٰ در الواحِ قبل و بعد نازل شده آنچه که اهلِ بصر را کفایت مینماید، در جمیع کتب ذکر اعراضِ نفوسِ طاغیه یاغیه بوده و هست و لکن در اینظهور اعظم جمع کثیری از علما بافقِ اعلیٰ توجه نمودند و از رَحِیقِ اطهر آشامیدند، هر نفسی الیوم بعرفان حق فائز شد او از علما لدی اللّٰه مذکور و در کتّابِ الهی مسطور، جمیع عباد را از قبل اخبار نمودیم بآنچه سبب ارتقای نفوس و حفظ وجود است، از حق بخواهید تا کلا مؤید فرماید و از اشراقات انوار آفتاب معانی و بیان محروم نماید إِنَّهُ هُوَ الشَّاهِدُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، يَا أَفَانُ در ببحوحهٔ اُحزانِ محبوبِ اِمکانِ ترا ذکر مینماید إِنَّهُ يُحِبُّ مَنْ أَحَبَّهُ وَيَتَوَجَّهُ إِلَى مَنْ تَوَجَّهَ إِلَيْهِ إِنَّ رَبَّكَ سَمِيٌّ بِالرَّحِيمِ فَيَكْتَابُهُ الْعَظِيمُ، إِنَّا سَتَرْنَا مَا وَرَدَ مِنْ قَبْلُ وَوَرَدُ مِنْ بَعْدُ لِئَلَّا يَحْزَنَ مَنْ أَقْبَلَ إِلَى اللَّهِ الْفَرْدِ الْخَبِيرِ، حق الیوم در ارض موعوده ظاهر و بر کرسی مذکور جالس، این ارضی است که بارض مقدّسه در فرقان مذکور و همچنین در کتب قبل و ندای انبیا در این پیدا مرتفع و لکن اهلش باولاد اُفَاعی مذکور و مسطور، و اینظلوم ما بین این گروه جمیع احزابا بحق جَلِّ جَلَالُهُ دعوت مینماید طُوبَى لِلْفَائِزِينَ وَطُوبَى لِلْسَّامِعِينَ وَطُوبَى لِلْعَارِفِينَ، ذکر ورقهٔ علیا و مخدّره والده عَلَیْمَا بَهَاءُ اللّٰهِ نموده بودند دو لوح اقدس مخصوص ایشان نازل و ارسال شد و همچنین مخصوص افنانِ عَلَیْمِ بَهَاءُ الرَّحْمَنِ انشاء اللّٰه برسانند تا از کوثر بیان الهی بیاشامند، ورقهٔ علیا عَلَیْمَا بَهَائِیُّ از تاخیر و توقّف محزون نباشند لَعْمَرِي آنچه واقعه شده نظر بحکمت و مصلحت بوده عِنْدَهُ عِلْمٌ كَلِثِيٌّ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ، الْبَهَاءُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِمَا وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى الَّذِينَ شَرِبُوا رَحِیقَ الْوَحْيِ بِاسْمِي الْمَحْبُوبِ.